

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ECUMENICAL PATRIARCHATE
ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA & GREAT BRITAIN

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
THE WORD OF OUR LORD

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ
25 Ὀκτωβρίου 2020
Ἦχος γ' . Ἀριθμ. 43

6th SUNDAY OF LUKE
25 October 2020
3rd Mode. No. 43

Μαρκιανού & Μαρτυρίου τῶν Νοταρίων, Χρυσάνθης μ., Ταβιθάς ἐλεήμονος
Tabitha, Marcianus & Martyrius, Anastasius the Fuller, Chrysanthè Martyr

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Γαλ., α' 11-19

Αδελφοί, γνωρίζω δὲ ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοῦς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.

EPISTLE READING

Gal. 1: 11-19

Brethren, I would have you know that the gospel which was preached by me is not man's gospel. For I did not receive it from man, nor was I taught it, but it came through a revelation of Jesus Christ. For you have heard of my former life in Judaism, how I persecuted the church of God violently and tried to destroy it; and I advanced in Judaism beyond many of my own age among my people, so extremely zealous was I for the traditions of my fathers. But when he who had set me apart before I was born, and had called me through his grace, was pleased to reveal his Son to me, in order that I might preach him among the Gentiles, I did not confer with flesh and blood, nor did I go up to Jerusalem to those who were apostles before me, but I went away into Arabia; and again I returned to Damascus. Then after three years I went up to Jerusalem to visit Cephas, and remained with him fifteen days. But I saw none of the other apostles except James the Lord's brother.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Λουκ. η', 26-39

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἣτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς Γαλιλαίας. ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράζας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

GOSPEL READING

Luke 8: 26-39

At that time, as Jesus arrived at the country of the Gadarenes, there met him a man from the city who had demons; for a long time he had worn no clothes and he lived not in a house but among the tombs. When he saw Jesus, he cried out and fell down before him, and said with a loud voice, «What have you to do with me, Jesus, Son of the Most High God? I beseech you, do not torment me». For he had commanded the unclean spirit to come out of the man. (For many a time it had seized him; he was kept under guard, and bound with chains and fetters, but he broke the bonds and was driven by the demon into the desert). Jesus then asked him, «What is your name?» And he said, «Legion»; for many demons had entered him. And they begged him not to command them to depart into the abyss. Now a large herd of swine was feeding there on the hillside; and they begged him to let them enter these. So he gave them leave. Then the demons came out of the man and entered the swine, and the herd rushed down the steep bank into the lake and were drowned. When the herdsmen saw what happened, they fled, and told it in the city and in the country. Then people went out to see what had happened, and they came to Jesus, and found the man from whom the demons had gone, sitting at the feet of Jesus, clothed and in his right mind; and they were afraid. And those who had seen it told them how he who had been possessed with demons was healed. Then all the people of the surrounding country of the Gadarenes asked him to depart from them; for they were seized with great fear; so he got into the boat and returned. The man from whom the demons had gone begged that he might be with him; but he sent him away, saying, «Return to your home, and declare how much God has done for you». And he went away, proclaiming throughout the whole city how much Jesus had done for him.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

Τό σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα είναι παρμένο από τον ευαγγελιστή Λουκά. Το ίδιο ανάγνωσμα αναφέρεται και από τον ευαγγελιστή Ματθαίο, με τη διαφορά ότι ο Ματθαίος κάνει λόγο για δύο δαιμονιζομένους. Το παρόν ανάγνωσμα, λέει ότι ο Κύριος εύρισκόταν στη περιοχή των Γαδαρηνών. Εκεί ζούσε ένας δαιμονιζόμενος. Ο ευαγγελιστής Λουκάς με παραστατικότητα μάς περιγράφει αυτήν την κατάσταση, λέγοντας ότι ο άνθρωπος αυτός σε ώρες κρίσεως έσπαζε τις άλυσίδες, με τις οποίες ήταν δεμένος, εγκατέλειπε το σπίτι του, κυκλοφορούσε γυμνός και κατοικούσε μέσα σε τάφους. Αυτή ή εικόνα γέμιζε τους ανθρώπους της περιοχής με φόβο.

Η παρουσία του Κυρίου εκεί, οδηγεί το δαιμονιζόμενο κοντά του. Το δαιμόνιο όμιλεί με το στόμα του ανθρώπου και επιδιώκει διάλογο με τον Κύριο. Τότε ο Κύριος διέταξε το δαιμόνιο να εγκαταλείψει το θύμα του και να τό αφήσει ελεύθερο. Όταν ο Κύριος ρώτησε τον άνθρωπο πώς λεγόταν, εκείνος απάντησε «λεγεών», δηλαδή κατοικούσαν πολλά δαιμόνια μέσα του. Οι δαίμονες, αφού χτυπήθηκαν από τη θεϊκή ακτίνα, γνώριζαν ότι δεν μπορούσαν να αντισταθούν στην παρουσία του Κυρίου, για τουτό παρακαλούσαν τον Κύριο αποχωρώντας να εισέλθους στους χοίρους, οι οποίοι έβοσκαν στο βουνό. Ο Κύριος τους επέτρεψε. Τότε, μόλις οι χοίροι κατέστησαν δαιμονόπληκτα, άρχισαν να τρέχουν και αφού πήδηξαν από τον κρημνό στα νερά της λίμνης, επνίγησαν.

Οι βοσκοί όταν αντίκρυσαν τουτό θέαμα, έντρομοι εγκατέλειψαν τον τόπο και ανήγγειλαν παντού τά συμβάντα. Τότε οι άνθρωποι της περιοχής και οι ιδιοκτήτες του κοπαδιού προσέτρεξαν να δοϋν με τά μάτια τους και να πληροφορηθοϋν από πρώτο χέρι τά γενόμενα. Όταν δέ πλησίασαν, βρήκαν τον πρώην δαιμονιζόμενο άνθρωπο, ένδεδυμένο και σωφρονούντα να κάθεται πλησίον του Κυρίου, να παρακολουθεί, να ακούει τη διδασκαλία Του και τους κατέλαβε φόβος. Ενώπιον αυτής της καταστάσεως, θά περίμενε κάποιος να ακούσει λόγους ευγνωμοσύνης και ευχαριστίας για την ευεργεσία του Κυρίου στον τόπο τους και στον πάσχοντα συνάνθρωπό τους. Άλλά φαίνεται ότι όλοι οι κάτοικοι της πόλης είχαν κυριευθεί από τά δαιμόνια της άχαριστίας και της απληστίας. Γι' αυτό ζήτησαν από τον Κύριο να εγκαταλείψει τον τόπο τους. Επίσης τους κατείχε φόβος, ό οποίος προερχόταν από τις άμαρτίες τους, γιατί ήταν παραβάτες του Μωσαϊκού Νόμου. Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι ό Νόμος απαγόρευε την έκτροφή χοίρων και την κατανάλωση χοιρινού κρέατος, καθώς αυτά έθεωροϋντο ακάθαρτα ζώα. Κατά συνέπεια διέπραταν άμαρτία όσοι έτρεφαν χοίρους

Ο Κύριος δέχθηκε την υπόδειξη και απαίτησή τους και αναχώρησε. Έκανε πρώτος πράξη τά λόγια Του προς τους Μαθητές, «και ός εάν μη δέξηται υμάς μηδέ ακούση τους λόγους υμών, έξερχόμενοι έξω της οίκίας ή της πόλεως εκείνης έκτινάξατε τον κονιορτόν των ποδών υμών» (Ματθ. 10, 14). Έδω μπορούμε να παρατηρήσουμε πόσο ό Θεός σέβεται πραγματικά την έλευθερία του ανθρώπου! Μοναδική έξαίρεση στη συμπεριφορά του πλήθους υπήρξε ό θεραπευθείς, ό όποιος παρακαλούσε τον Κύριο να τον πάρει μαζί του. Ο Κύριος, όμως, δέν απέβλεπε στο να έχει ακόλουθους, αλλά στο να φωτίζονται όσοι βρίσκονταν στο σκοτάδι και έσπαχναν τό άληθινό φώς. Για τουτό, ό Κύριος δέν πήρε τον πρώην δαιμονισμένο μαζί του. Τόν προέτρεψε όμως να παραμείνει κοντά στους δικούς του, στον τόπο του και να διηγείται τά όσα συνέβησαν στον ίδιο από τό Θεό, ώστε αυτός να επιτελεί ιεραποστολικό έργο: «υπόστρεφε εις τον οίκόν σου και διηγοϋ όσα έποίησέ σοι ό Θεός» (Λουκ. 8, 39). Ο άνθρωπος υπάκουσε και γυρνούσε σε όλη την πόλη κάνοντας λόγο για όσα έκανε σ' αυτόν ό Ίησους Χριστός: «και απήλθε καθ' όλην την πόλιν κηρύσσων όσα έποίησεν αυτός ό Ίησους» (αυτόθι).

Ο διάβολος φορώντας διάφορους υποκριτικούς μανδύες, προσπαθεί συνεχώς με πολλά τεχνάσματα να έξουσιάζει τους ανθρώπους και να τους απομακρίνει από τό Θεό. Αυτό

ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ζεῖ μακριά ἀπὸ τό Θεό, νά πέφτει εὐκολα στίς παγίδες του καί νά ὑποφέρει μὴ μπορώντας νά ἀντισταθεῖ στὰ ἁμαρτωλά πάθη. Αὐτὴν τὴν συμπεριφορὰ τῶν Γαδαρηνῶν τὴν ζοῦμε καθημερινά. Ἀρκετοὶ ἀπὸ ἐμᾶς δὲν ἐκτιμοῦμε τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ. Ἡ εὐλάβειά ἔτσι πολλῶν ἀνθρώπων ἔχει καθαρὰ συμφεροντολογικὸ χαρακτήρα. Ἐμεῖς ὀφείλουμε νά προσευχόμαστε γιὰ ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας καί νά ζητοῦμε ἀπὸ τό θεραπευτὴ τῆς οἰκουμένης Ἰησοῦ Χριστοῦ νά μᾶς καθάρισει καί θεραπεύσει ὅλους ἀπὸ τὰ δαιμόνια, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τίς πνευματικὲς ἀσθενείες. Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ τιμὴ καί ἡ δόξα στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν!

Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντῖνος Θεοχάρους

SAINT DEMETRIOS OF THESSALONIKI

Tomorrow, 26 October, our Church celebrates the memory of the Great Martyr Demetrios of Thessaloniki. St Demetrios, lived in the 4th century AD. A son of noble parents, he was adorned with so many gifts and abilities that he was made Commander of the Roman Army in Thessaly and Proconsul of Hellas. But above all he was a faithful Christian and a fervent witness to Christ through his virtuous life and word. When Demetrios' missionary activities became known to the Emperor Maximian during his visit to Thessaloniki, the latter ordered for the imprisonment of Demetrios and eventually his execution. Nestor, the young man who, inspired by St Demetrios, defeated the gigantic Lyaos in the stadium, and Lupus, the Saint's servant, were also martyred at about the same time.

Reading the Synaxarion of Saint Demetrios one is amazed by his courage and dedication. How could a young man with such an illustrious career before him, admired by all, could sacrifice everything, his life itself, for the sake of his faith? St Paul the Apostle, in today's Epistle Reading, himself in prison and awaiting execution explains to Timothy how this is possible. He tells him that as a Christian he is a soldier of Christ whose constant care should be how to please Him. As such he should not be distracted by worldly cares that cool down one's zeal and drain his energy. Rather he should focus on how to struggle for Christ as a Christian athlete who wants to be crowned by Him. He will be crowned if he struggles lawfully, that is, not as one wants but according to the will of God.

Yes, life in Christ is a struggle, often a martyrdom, which, however, leads to the crown of eternal life. And yet, the struggle itself is a source of grace and joy. One is sanctified as he walks this path and tastes the joy of conversing with Christ, of coming to know Him more and more. No other way of life compares to this. As one follows this path, struggling lawfully, he tastes the sweetness of life in the Holy Spirit and is ready to die rather than loose it by denying Christ.

For the Christian, this earthly life is a gift of God. One should embrace it and thankfully enjoy it living it according to the Lord's Commandments. But one can really enjoy this life only if he knows that it is not all there is. If he believes that Christ, the giver of both biological and eternal life, will crown us with his glory after our departure, then he will make the most of this life and at the same time, like St Paul, he will be ready to 'depart and be with Christ'.

Just like St Demetrios, the Christian martyrs not only did they not die but now they are universal. They belong to and—through their prayers—help the whole world. In their continuous presence in the Church we see how true the Lord's words are: *«I am the resurrection and the life; he who believes in me, though he die, yet shall he live, and whoever lives and believes in me shall never die»* (Joh. 11:25).

Archdiocese of Thyateira & Great Britain, 5 Craven Hill, London W2 3EN Tel.: 020 7723 4787. Fax: 020 7224 9301. E-mail: mail@thyateira.org.uk . Website: www.thyateira.org.uk
--